

§ 1. Termin zapisów na 50% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 przedłuża się do dnia 28 lutego 1921 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Steczkowski

784.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 17 grudnia 1920 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Na mocy punktu 13 art. 2 i art. 10 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. Praw № 63 poz. 371) zarządzam co następuje:

Art. 1. Osoby, wymienione w art. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 11 maja 1920 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej, oraz w przedmiocie wydawania środków leczniczych (Dz. Ustaw № 46 poz. 284), mogą pobierać za pracę przy recepturze (taxa laborum) opłatę podług załączonego cennika.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w b. zaborze rosyjskim i austriackim i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; jednocześnie unieważnia się cennik opłat za pracę przy recepturze, obowiązujący na mocy rozporządzenia z dnia 11 maja 1920 r. (Dz. Ustaw № 46 poz. 284).

Minister Zdrowia Publicznego:
w z. Chodźko

Załącznik.

Taksa za prace przy recepturze.

(TAXA LABORUM)

ceny w fenigach.

1. Za wydanie według recepty lekarza środków leczniczych gotowych, niezłożonych (simplicia) płynnych i niepłynnych bez względu na ilość, za każdy	200
2. Za zmieszanie cieczy wraz z filtrowaniem bez różnicy liczby i ilości składników	400

Za odważanie środków leczniczych oddzielnej opłaty pobierać nie należy.

3.	Za rozpuszczenie w cieczy, a również za rozpuszczenie ze zmieszaniem i filtrowaniem jakichkolwiek bądź środków leczniczych, bez względu na liczbę i ilość	600
4.	Za napary, odwary, odwaro-napary, wysycania (saturatio), zawiesiny (emulsio), zawiesino-napary, powidełka i galaretki bez względu na liczbę i ilość wchodzących w nie składników	800
	Za rozpuszczenie w nich, albo rozpuszczenie ze zmieszaniem jakichkolwiek bądź środków bez względu na ich liczbę i ilość	200
	Za dodanie i zmieszanie z nimi jakichkolwiek składników bez względu na ich liczbę i ilość	100
5.	Za sterylizację cieczy nie w ampułkach, bez względu na ilość pobiera się oddzielnie	1000
6.	Za napełnienie (z zatopieniem i sterylizacją) szklanych ampułek, za pierwsze trzy	1400
	Za każdą następną	100
7.	Za przyrządzenie plastra lub maści z jednego lub kilku środków bez względu na ilość	800
8.	Za kranie lub proszkowanie wszelkich środków leczniczych, o ile nie są w tej postaci podane w taksie, za ilości włącznie do 100,0	250
	Powyżej 100,0 za każde następne 100,0	100

Wszystkie środki lecznicze dla zwierząt domowych, przepisane w ilości od 400,0 wydawać i oceniać należy jako proszek (ogrubny-grossus), o ile nie przepisano „pulv. subtilissimus”.

9.	Za zmieszanie wszelkiego rodzaju ziół i proszków, bez względu na ilość	500
10.	Za rozważenie i wydanie ziół, jak również ogрубnych lub subtelných proszków, za każdy proszek lub dawkę	40
11.	a) Za przygotowanie masy pigułkowej, włącznie ze zmieszaniem i rozpuszczeniem środków użytych i rozdzielenie jej na pigułki, za pierwsze 30 pigulek	1200
	b) Za wszystkie następne 30 po	400

I. Pigułki o wadze ponad 0,60 liczą się jak „boli”.

II. Za przesypanie pigulek należy pobierać podaną w taksie cenę użytego w tym celu proszku. Liczyć należy nie więcej niż 2,0 na każde 30 pigulek. Jeżeli w receptce nie wskazano proszku do przesypania, to stosować należy proszek widłaku (Lycopodium).

c)	Za pokrycie pigulek kolodjonem za każde 30 pigulek	500
d)	Za pokrycie pigulek balsamem tolujańskim, za każde 30 pigulek	500
e)	Za pokrycie srebrem za każde 30 pigulek	1500
f)	Za pokrycie pigulek żelatyną, karukiem, cukrem, kieratyną za każde 30 pigulek	1000
g)	Za pokrycie pigulek złotem za każde 30 pigulek	—
- Przy powyższych robotach jest wliczona i cena użytego materiału.

12. Za przygotowanie masy i podzielenie jej na bolusy (boli) pastylki (rotul-trochisci) z wszelkimi dodatkowymi robotami, do 5 sztuk. 1200
powyżej 5 za każdą sztukę 50
13. Za robotę prasowanych tabletek (tabl. compress.) i za pastylki gumowe (past. gumos) z wszelkimi rękoczynami do 10 sztuk 1200
powyżej 10 sztuk za każdą 40
14. Za przygotowanie i podzielenie czopków (supposit) i galek (globuli) z wszelkimi rękoczynami za każdą sztukę. 200
15. a) Za nasmarowanie i zmieszanie, o ile ono jest niezbędne plastra na sparadrapie lub płótnie wielkości do 80 cm. kw. . . 1200
Przy smarowaniu zwykłego plastra oblicza się na 20 cm.² 3.0 masy, a przy cienko posmarowanym plastrze 1.5.
b) Za użyte płótno za 1 cm. kw. 10
c) Za użyty sparadrap za 1 cm. kw. 20
d) Jeżeli nie wskazana jest ilość plastra, a oznaczona jedynie wielkość tegoż, to opłatę za zużyty plaster oblicza się według poniższej tablicy:
	c/m ²	zwykl.	cienk.
1) Forma auricularis	12,5	2,0	1,25
2) " chartae lusoriae	50	8,0	4,0
3) " volae manus minor.			
4) " " " major.	75	12,0	6,0
5) " palmae " min.			
6) " " " major.	125	20,0	10,0
7) " voluminis libr. octav	200	30,0	15,0
8) " " " quarti	400	60,0	30,0
16. Za owinięcie proszków, ziółek, plastrów i t. p. wraz z pieczętką, sygnaturą i kopją recepty na sygnaturze; za sygnaturę, kartkę, pieczętkę i kopję recepty na sygnaturze lekarstw wydawanych w pudełkach; za owiązanie naczynia kapslem i sznurkiem, za sygnaturę z kopją recepty, kartkę i pieczętkę. . . 400
Jeżeli na receptie napisane jest przez lekarza „pro paupere”, wówczas należy pobierać tylko opłatę za korek 50
Innej opłaty, wynikającej z tego p. 16 w danym przypadku nie pobiera się.
17. Za owinięcie i owiązanie, pieczętkę i kartkę przy sprzedaży odręcznej 40

Celem uniknięcia przerwy w wysyłce Dziennika Ustaw, pp. prenumeratorzy proszeni są o wpłacenie w ciągu grudnia r. b. należności za I kwartał roku 1921 w wysokości 200 mk.

Reklamacje, dotyczące się nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Ustaw, winny być kierowane do miejscowych urzędów pocztowych, które otrzymały od Redakcji szczegółowy wykaz odbiorców Dziennika tak urzędowych jak i prywatnych.
